

« Тогда гнѣвно съ гладъ ме мучи,
« Капо да му паки пѣвамъ,
« И азъ капо самъ безъ очи,
« Изъ нужда се покорявамъ.

« И прежалко рыдамъ, пѣвамъ,
« И веселимъ Сласполюбца,
« И со слезы си купувамъ,
« Хранаша си съ горесъ сердце.

Ушѣшисе Славій милый!
Защо нѣси самъ нещасень.
Бѣ и другій пѣвецъ дивный,
Омиръ Еллинъ спарець чесень.

Койшо ако и изучи
Народыше въ спѣхошворство,
Мучеше се пакъ безъ очи,
Безъ иманъ, и богашство.

Хранаша си добываше
Сось сладосны свои пѣсни.
И всекому казуваше
Красошыше пренебесны.

Слѣпецъ бѣше ещ' и другій,
Полководецъ Велизарій.
Койшо царства, земли многи,
Съ храбросъ ша си капо дари,